

Валерія Струнгар,

аспірант Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського

СОЦІАЛЬНІ МЕДІА В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОТЕЧНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У статті досліджено особливості розвитку соціальних медіа в системі сучасного інформаційно-бібліотечного середовища. Висвітлено теоретичні та практичні аспекти діяльності бібліотек в умовах стрімкого розвитку електронних інформаційних технологій, у тому числі й у контексті розвитку соціальних медіа. Проаналізовано поняттєвий апарат соціальних медіа в системі соціальних бібліотечних комунікацій сучасності. На основі термінологічного аналізу розглянуто поняття «соціальні медіа», «технології 2.0», «бібліотека 2.0», «соціальна мережа», «інтернет-сервіс», «спільнота».

Ключові слова: соціальні медіа, бібліотека, інтернет-комунікації, технології Web 2.0, соціальні мережі, інтернет-сервіси.

В умовах сучасного формування інформаційного суспільства великого значення набуває представлення в мережевому середовищі бібліотек, зокрема і через соціальні медіа, які є вагомим чинником трансформації системи бібліотечного обслуговування. Вони дають змогу поєднувати як традиційний доступ до ресурсів бібліотеки, так і нові форми бібліотечного обслуговування, що пов'язані з використанням форумів, віртуальних спільнот, проєктів, віртуальних лабораторій тощо. У зв'язку з розвитком соціальних медіа важливим є ефективне використання цих медіа в системі сучасних інформаційних комунікацій бібліотек для вирішення актуальних завдань суспільного розвитку.

Активне застосування соціальних медіа в роботі бібліотек дає змогу отримати нові інструменти для організації та керування інформацією, надання до неї доступу, тим самим стимулювати подальший розвиток бібліотечної діяльності та створити якісно нову комунікацію з користувачами. Трансформація комунікативного простору, руйнування традиційних механізмів передачі соціальної інформації, зміна орієнтацій поведінки користувачів актуалізують проблему адаптації бібліотек до сучасних умов розвитку новітніх медіа.

Теоретичні та практичні підходи представлення бібліотечних установ у мережевому просторі активно досліджуються вітчизняними

та зарубіжними науковцями. Особливості окремих напрямів використання соціальних медіа в роботі бібліотек досліджували В. Бондаренко [1], А. Пурник [6], А. Каплан [9], М. Хенлейн [9] та ін. Метою статті є дослідження специфіки бібліотечної роботи в системі суспільного використання соціальних медіа.

Активне впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у бібліотечну сферу істотно вплинуло на її розвиток. Перехід на інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) привів до створення в бібліотеках електронних каталогів, у тому числі зведених; оцифрування фонду; формування власних різноманітних баз даних, електронних бібліотек, корпоративних бібліотечних мереж; появи інтернет-навігації за бібліографічними та повнотекстовими ресурсами; виникнення віртуальних дослідницьких сервісів для користувачів, які забезпечують з ними інтерактивний зв'язок, доступ до електронних бібліотечних систем.

У найближчому майбутньому, як вважає С. Генієва, бібліотека втрапить свій традиційний вигляд, а її функції істотно зміняться [3, с. 2, 3]. Книги на традиційних носіях будуть поступово замінені електронними аналогами, і паперова книга як носій інформації, зникне або перетвориться на раритет. Водночас ті бібліотеки, що вдаються до формальної технічної модернізації, без еволюції філософії роботи з користувачами, у першу чергу без переходу від обслуговування до співпраці, скоріше за все, втрачатимуть позиції в інформаційному обслуговуванні, тому що на цьому полі у них уже є потужні конкуренти: агрегатори інформації, мережеві магазини, віртуальні видавництва та ін.

У зарубіжному бібліотекознавстві велика увага приділяється проблемам віртуальних бібліотек. Передбачалося, що завдяки їх створенню в реальні бібліотеки придуть ті користувачі, які ніколи їх не відвідували. Раніше показник дистантного обслуговування був низьким. На сьогодні подібний прогноз стає більш обґрунтованим, чому сприяє зміна поколінь користувачів.

Особливе місце в діяльності віртуальних бібліотек займає дистантне довідкове обслуговування в мережевому режимі. Цей напрям, під впливом нових інформаційних технологій, може розглядатися як найкоротший шлях виходу бібліотек на якісно новий рівень обслуговування. Дедалі більшій віртуалізації бібліотечного обслуговування сприяє зміна поколінь користувачів бібліотек.

У практиці бібліотек розширюється робота з читачем на основі використання інтернет-технологій. На своїх сайтах бібліотеки розміщують різні матеріали, щоб допомогти читацькому вибору, наприклад

списки рекомендованих творів, та організують читачькі форуми. Пошукові механізми інтернет-середовища дають змогу користувачеві вибрати певний жанр, а потім методом уточнюючих запитань підшукати книгу або список рекомендованої літератури.

Отже, в умовах формування інформаційного суспільства бібліотеки трансформуються, освоюючи не тільки нові технології, а й нові завдання, значення: це перш за все пов'язано з гуманістичним призначенням бібліотек як інституту інкультурації [4, с. 84] та соціалізації – забезпеченням суспільства актуальною, якісною інформацією, розвитком медіа та інформаційної грамотності, читачької культури, піднесенням духовних потреб особистості, формуванням на основі комунікативних практик культурної ідентичності людини.

Дослідники відзначають, що якщо спочатку мережа розглядалася, насамперед, як спосіб зв'язку елементів інформації, то нині на перший план виходить здатність мережі пов'язувати людей. Багато в чому це забезпечується технологічними розробками, які прийнято узагальнювати терміном Web 2.0. – другим поколінням інтернет-технологій. Якщо перший Web був націлений на публікацію та зберігання інформації, то технології другого Web надали можливість інтерактивної взаємодії користувачів між собою за допомогою соціальних мереж, блогів, вікі-сервісів та ін. [11, с. 2]. При цьому не тільки збільшилися інтенсивність взаємодії людей один з одним, а й зростає кількість форм комунікації людей між собою.

Термін Web 2.0 був запропонований Т. О'Рейлі, засновником і генеральним директором американської компанії O'Reilly Media. Характеризуючи свою концепцію, пояснюючи її в безлічі статей, Т. О'Рейлі підкреслює, що Web 2.0 не має чітких меж, його можна уявити собі як безліч правил і практичних рішень. Головний принцип – підвищення ефективності інтернет-технологій за рахунок використання «колективного» розуму, залучення користувачів до наповнення та багаторазової перевірки контенту. За визначенням Т. О'Рейлі, Web 2.0 – це методика проектування систем, за яких вони стають тим кращими, чим більше людей ними користуються. Тобто це системи, інформаційне наповнення яких забезпечують користувачі.

Бібліотека 2.0 – це бібліотека, сервіси якої орієнтовані на Web 2.0, тобто на контент, який генерований користувачами та створений у результаті діалогової взаємодії користувача з бібліотекою. Таким чином, можна стверджувати, що Бібліотека 2.0 концентрується навколо користувача, його життя та його потреб, а технології допомагають у реалізації концепції, а не створюють її.

Існування Бібліотеки 2.0 А. Пурнік описує таким чином: є фонд бібліотеки; є ресурси, доступні через Інтернет (продовження фонду); тобто користувач з його інформаційними потребами; є бібліотекар. Між ними будується діалог, спрямований на пошук ресурсу для задоволення потреб користувача. До цього моменту серйозних відмінностей від традиційної Бібліотеки 1.0 не спостерігається. Відмінності з'являються тоді, коли діалог перетворюється на ресурс [6, с. 6].

На відміну від класичної Бібліотеки 1.0, для Бібліотеки 2.0 характерне постійне оновлення та переоцінювання сервісів, а також прагнення залучити читачів до їх розробки та реалізації, для чого схвалюється і підтримується зворотний зв'язок і участь. Оскільки будь-яка бібліотечна організація представлена в соціальних медіа, можна стверджувати, що сервіси Бібліотеки 2.0 у результаті замінять традиційні, односпрямовані послуги. Отже, Бібліотеку 2.0 можна характеризувати, з одного боку, як технологічний прорив, з іншого – як першу спробу соціалізації процесу обслуговування користувачів шляхом залучення їх до цього процесу, що забезпечує одночасно, як зазначає Г. Пальгуєва, і перезавантаження нашої свідомості [5, с. 11].

Розширення сфери використання соціальних медіа сьогодні спричинює суперечливі оцінки, дискусії та викликає великий інтерес у науковців. Одні науковці розглядають соціальні медіа як багатозначний термін, що використовують для опису нових форм комунікації виробників контенту з його споживачами і для яких визначальне значення має чинник виробництва контенту самими користувачами. Це набір онлайн-нових технологій, що уможливають спілкування користувачів між собою в різноманітних формах – налагодження контактів, взаємодія один з одним, обмін думками, досвідом і знаннями, а також новинами, відео, фото, музикою та посиланнями [7, с. 106].

А. Каплан і М. Хенлейн визначають соціальні медіа як групу інтернет-додатків, що базуються на ідеологічній та технологічній базі Web 2.0 і які дають змогу користувачам створювати контент і обмінюватись ним [9, с. 60]. Зокрема, до соціальних медіа відносять: віртуальні співтовариства; блоги; соціальні мережі; співтовариства з виробництва спільного контенту; Вікі-сервіси; геосоціальні сервіси тощо.

Інші дослідники розглядають соціальні медіа як вид мас-медіа, що має ряд переваг над іншими різновидами та апелює до певної соціальної спільноти [8, с. 22].

Водночас соціальні медіа слід розглядати і як чинник формування суспільних зв'язків нової якості. Соціальні мережі стають одним

з інструментів горизонтального структурування суспільства, даючи підстави ідентифікувати це як один з виявів формування громадянського суспільства.

Формування горизонтальних, корпоративних зв'язків з використанням мережевих технологій у сфері бібліотекознавства відбувається як на базі соціальних мереж (універсальних і спеціалізованих), блогосфери, віртуальних спільнот, так і через створення спеціалізованих науково-освітніх мереж, зокрема на базі ґрід-технологій – міжнародних, національних, регіональних.

Розглядаючи місце соціальних медіа у формуванні горизонтальних зв'язків у сфері бібліотекознавства, можна констатувати, що вже сьогодні вони відіграють важливу роль у поширенні знань, стають засобом інтернаціонального обміну оперативною науковою інформацією, пропонують інструментарій для вдосконалення соціальних комунікацій, який наближає наукову спільноту до рівня відносин і взаємозв'язків, характерних для громадянського суспільства.

Сьогодні дедалі більше бібліотек створює свої сторінки в соціальних мережах. Під «соціальною мережею» розуміють платформу, онлайн-сервіс або веб-сайт, які призначені для побудови, відображення та організації соціальних взаємовідносин, візуалізацією яких є соціальні графи. Тобто це онлайн-спільнота, учасники якої обмінюються інформацією та беруть активну участь в обговоренні певної теми. Більшість вітчизняних і зарубіжних бібліотек представлені у Facebook, «ВКонтакте», «Однокласники», LinkedIn, MySpace та ін.

Це показує, що соціальні мережі володіють можливостями для застосування в практиці бібліотек: пошуку та підбору персоналу; спілкування з користувачами реальними та потенційними; професійне спілкування та професійний розвиток; надають методичну допомогу; представляють організацію та проведення конференцій, семінарів, тренінгів; маркетингову діяльність (залучення нових користувачів, маркетингові дослідження); електронні виставки; путівники та керівництва (відео, аудіо); інформування про нові надходження; публікація новин та анонсів заходів; фото- і відеозвіти; профільні додатки (доступ до ЕК); таргетовану рекламу; розміщення тендерів.

Поширеною формою технологій із зворотним зв'язком, що активно розвивається вітчизняними бібліотеками, є блоги, де вони представляють свої ресурси та послуги. Блог (англ. blog, від weblog – інтернет-журнал подій, інтернет-щоденник) – це веб-сайт, у якому основний вміст – це записи, які регулярно додаються, що містять текст, зображення

та мультимедіа. Для блогів характерні короткі записи тимчасової значущості, відсортовані у зворотному хронологічному порядку (останній запис зверху). Відмінності блогу від традиційного щоденника обумовлюються середовищем: блоги зазвичай публічні та передбачають сторонніх читачів, які можуть вступити в публічну полеміку з автором. Для блогів характерна можливість публікації відгуків (коментарів) відвідувачами. Вона робить блоги середовищем мережевого спілкування, що має ряд переваг над електронною поштою, групами новин, веб-форумами та чатами. Сьогодні найвідомішими блог-платформами є Blogger.com, Livejournal.com, Блоги@Mail.Ru (<http://blogs.mail.ru>), Liveinternet.ru (<http://www.liveinternet.ru/>), Я.ру (<http://my.ya.ru>) [10, с. 164].

Блоги та спільноти блогів ведуть співробітники бібліотеки, які отримують можливість оперативного виведення в загальний доступ поточної, але поки ще неосмисленої цілком інформації на будь-яку тему. Вона з'являється у формі інформаційних і новинних стрічок із зворотною послідовністю записів (найновіші матеріали публікуються спочатку). Для відбору матеріалів застосовується рубрикація та ключові слова (теги).

Блог представляє один автор, а спільнота блогів – це блог, який висвітлюють декілька авторів, але у кожного запису свій автор. Публікація в стрічці спільноти може дублюватися в стрічці автора публікації, оскільки читачі блогу і читачі співтовариства блогу не тотожні.

Важливою особливістю блогів і спільнот блогів є наявність коментарів, які дають змогу користувачам у взаємодії з авторами уточнювати та вдосконалювати інформаційне наповнення блогу. Кожен матеріал можна коментувати, але коригувати його може лише автор.

Основні можливості застосування блогів у практиці бібліотек: огляди книг; рекомендаційні списки; новини та анонси заходів; вбудовувані фото, відео- та аудіовіджети; дискусії на професійні теми; списки корисних електронних і фізичних джерел; плани, положення та інші офіційні документи; конкурси та ігри тощо.

Багато бібліотек успішно представляють свою діяльність у мікроблогах. Мікроблогінг (англ. micro-blogging) – це форма блогінгу, яка дає змогу користувачам писати короткі замітки та публікувати їх; кожне таке повідомлення може бути переглянуто і прокоментовано в режимі чату ким завгодно або обмеженою групою осіб, які можуть бути обрані користувачем. Ці повідомлення можуть бути передані різними способами, включаючи такі, як текстові повідомлення, миттєві повідомлення, електронна пошта або веб-інтерфейс.

Найбільш популярні мікроблог-платформи, які використовують бібліотеки: Twitter, мікроблоги QIP (<http://mblogi.qip.ru/>), Juick (<http://juick.com/>), Rutvit (<http://rutvit.ru/>). За допомогою цих платформ бібліотеки можуть публікувати новини; публікувати анонси бібліотечних заходів; публікувати новини фондів і послуг; надавати короткі поради з користування бібліотекою в цілому, так і окремими її частинами: каталогами, картотеками, платними послугами, сайтом; публікувати посилання на цікаві статті про бібліотеки, книги або інформаційну грамотність; надавати відповіді на запитання користувачів; публікувати інформацію про видатних діячів за профілем бібліотеки.

У бібліотечних ініціативах різного спрямування важлива наявність активу користувачів, які можуть бути учасниками інформаційних проєктів, що потребують технологій колективної роботи, наприклад для збору інформації енциклопедичного характеру. Дуже важливо те, що авторам матеріалів не потрібно мати фахових знань в інформаційних технологіях, вони представляють знання в предметній галузі, а надання їх чи публікація зведені до найпростіших маніпуляцій у мережі. Автори, які віддалені територіально, можуть спільно працювати над інформаційними матеріалами, правити тексти один одного, встановлювати зв'язки між матеріалами у вигляді гіперпосилань. У результаті матеріал, який отримується, на відміну від стрічки блогу, не є лінійним. Матеріал завжди перебуває в стані «потрібна доробка». Найбільш відомою технологією такої роботи є Wiki.

Wiki – веб-сайт, структуру та вміст якого користувачі можуть самостійно змінювати за допомогою інструментів, що надаються самим сайтом. Форматування тексту та вставка різних об'єктів у текст виробляється з використанням вікі-розмітки. Наприклад: Wikia (<http://www.wikia.com/>), Wiki-site (<http://ru.a.wiki-site.com/>).

Основні можливості застосування в практиці бібліотек Wiki: створення документів, що потребують колективної участі, наприклад проєктів; організація спільної науково-дослідної роботи.

На сьогодні в бібліотеках активно застосовують миттєві повідомлення. Засіб миттєвого обміну повідомленнями (англ. Instantmessenger, IM) – спосіб обміну повідомленнями через Інтернет у реальному часі через служби миттєвих повідомлень (InstantMessagingService, IMS), використовуючи відповідні програми. Можуть передаватися текстові повідомлення, звукові сигнали, зображення, відео, а також проводитися такі дії, як спільне малювання або ігри. Багато з таких програм можуть застосовуватися для організації групових текстових чатів або відеоконференцій.

Наприклад, ICQ, Jabber, Skype, MSN. Основні можливості застосування в практиці бібліотек: віртуальна довідка; професійне спілкування, наради, конференції та семінари.

За допомогою системи обміну миттєвими повідомленнями користувач може поставити бібліотекаря запитання в режимі діалогу та одразу отримати відповідь. У складніших випадках застосовуються технології відкладеної відповіді. Особливо перспективний варіант взаємодії персоналу в корпоративних проектах, коли бібліотекарі можуть перебувати в різних містах і країнах. Якщо в обговоренні бере участь більша кількість учасників, використовується механізм чату.

Створення та введення бібліоблогів, форумів, чатів, проведення відео-конференцій, загалом використання можливостей соцмереж стало підґрунтям для формування бібліотечних послуг, на підставі розвитку яких фахівці роблять висновок про інтеграцію інтелектуального бібліотечного та користувацького ресурсів [1, с. 209]. У цьому ж контексті можна розглядати приклади інтерактивної взаємодії при вдосконаленні системи віртуальної довідки.

Віртуальна довідка є розширенням найпростіших систем (питання – відповідь), коли у персоналу має бути час на виконання пошуку та консультацій з колегами. Досить цікаві випадки, коли до роботи віртуальної довідки залучаються експерти, які мають право не тільки повідомляти факти, але трактувати та коментувати їх. Основним результатом функціонування віртуальної довідки є не тільки протоколювання запитів і відповідей (що також входить в обов'язки персоналу бібліотеки), а й створення (у взаємодії користувачів і персоналу) обширної бази знань, яка сама по собі стає цінним інформаційним ресурсом бібліотеки та прикладом інтерактивної складової бібліотечного обслуговування.

Прикладом такого інтерактивного залучення читачів є створення бібліотеками віртуального архіву «Europeana 1914–1918» [2], який присвячений Першій світовій війні. Координацію цього проекту здійснювала Берлінська державна бібліотека. На порталі є функція, за допомогою якої кожен може завантажити в архів власний матеріал, пов'язаний з цією темою, поділившись родинними спогадами з іншими. Бібліотеки та архіви відкрили для себе перспективний напрям краудсорсинг (crowdsourcing, crowd – «натовп» і sourcing – «використання ресурсів») як передачу певних функцій невизначеному колу осіб. Завдяки соціальним медіа бібліотеки не просто пасивно споживають інформацію, а й активно генерують власний контент. Краудсорсинговий підхід може «демократизувати» науку та знизити вартість отримання даних, необхідних дослідникам.

Ще один варіант зворотного зв'язку між користувачем і бібліотекою – це гостьова книга, у якій занотовуються зауваження користувачів і відповіді працівників-модераторів.

Особливе місце в інформаційному просторі належить бібліотечним форумам, оскільки вони представляють суспільно важливі інститути гуманітарної культури, виконують функцію забезпечення вільного доступу громадян до інформації.

У випадках, коли ініціатором дискусії є модератор, а учасниками обговорення можуть бути як користувачі бібліотеки, так і її персонал, систему називають форумом. Створення (у тому числі за допомогою форумів) навколо бібліотеки експертного суспільства – один з найбільш бажаних наслідків застосування технологій Бібліотеки 2.0.

На сучасному етапі розвитку бібліотек важливе місце займають мультимедійні сервіси. Ці сервіси дають змогу користувачам максимально легко завантажити фото-, відео- та аудіоінформацію (з мобільного телефону або іншого джерела) на сайт і поділитися нею з усім світом. Серед найбільш розповсюджених можна назвати такі сервіси: Youtube.com, Rutube.com, Video.mail.ru, Rpod.ru, Itunes.com, Vimeo. Ці мультимедіа дають змогу використовувати такі можливості в практиці бібліотек: огляди книг; відео- та аудіозаписи бібліотечних заходів; відеоекскурсію по бібліотеці; зйомку фільмів і роликів читачами бібліотеки; відео- та аудіокерівництва з використання та застосування (каталогів, послуг); презентації та рекламу.

Отже, вище описано лише основні, базові сервіси та можливості їх застосування. Але сьогодні існує ще багато соціальних медіа, які використовують бібліотеки, а також й ті, які необхідно досліджувати бібліотекам. Серед них є різні співтовариства, віртуальні лабораторії, проекти, спільноти, юзер дженерейтед-конкурси (user generated-конкурси), тегування, підкасти в медіа-хостингах, сервіси зберігання обміну для спільної роботи над інформаційними об'єктами в режимі онлайн, рекомендаційні системи, соціальні share-сервіси, соціальні медіа-сховища, mashup-додатки та ін.

Тому можна зробити висновок, що соціальні медіа надають широкі можливості для створення інтегрованого ресурсу, розширення ресурсної бази бібліотек, професійного розвитку бібліотекарів, поширення передових ідей, налагодження професійних контактів, розширення функцій бібліотеки в напрямі опрацювання документальних інформаційних потоків і є чинником стимулювання розвитку бібліотечної сфери та налагодження якісно нової комунікації з користувачами.

Список використаних джерел

1. *Бондаренко В. І.* Інноваційні технології як фактор розвитку сучасних інформаційних комунікацій інформаційно-аналітичного обслуговування дистантних користувачів бібліотеки [Електронний ресурс] / В. І. Бондаренко // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – 2011. – Вип. 32. – С. 207–221. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/Siaz/Nauk_works/32.pdf. – Назва з екрана.

2. В сети открылся цифровой архив, посвященный Первой мировой войне [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dw.de/в-сети-открылся-цифровой-архив,-посвященный-первой-мировой-войне/a-17394117>. – Загл. с екрана.

3. *Гениева Е. Ю.* Библиотеки как институт модернизации [Электронный ресурс] / Е. Ю. Гениева // Библ. дело. – 2011. – № 21 (159). – С. 2–8. – Режим доступа: <http://www.gpntb.ru/win/inter-events/crimea2011/disk/genieva.pdf>. – Загл. с екрана.

4. *Гильмиянова Р. А.* О месте библиотек в информационном обществе / Р. А. Гильмиянова // Педагогический журнал Башкортостана. – 2013. – № 2. – С. 76–85.

5. *Пальгуева Г. М.* Новая стратегия или новая упаковка. Эра «цифровых аборигенов» / Г. М. Пальгуева // Библ. дело. – 2011. – № 6 (144). – С. 10–15.

6. *Пурник А. В.* От Библиотеки к Библиотеке 2.0. Новые методики построения системы / А. В. Пурник // Библ. дело. – 2011. – № 6 (144). – С. 6–10.

7. Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства : [монографія] / [О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін.] / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – 250 с.

8. *Gentle A.* Conversation and Community: The Social Web for Documentation / A. Gentle. – XML Press – 2009. – P. 242.

9. *Kaplan A.* Users of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media [Electronic resource] / A. Kaplan, H. Michael // Business Horizons. – 2010. – P. 59–68. – Mode of access: <http://www.pewglobal.org/2011/12/20/global-digital-communication-texting-socialnetworking-popular-worldwide/>. – Title from the screen.

10. *Li Charlene.* Groundswell: Winning in a World Transformed by Social Technologies/ Charlene Li. – Harvard : Harvard Business Press. 2008. – 224 p.

11. *Warschauer M.* Audience, authorship, and artifact: the emergent semiotics of web 2.0 / M. Warschauer // Annual Review of Applied Linguistics. – 2007. – № 27. – P. 2–3.

Стаття надійшла до редакції 09.06.2014.

Valeria Strungar,

V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

SOCIAL MEDIA IN THE MODERN LIBRARY AND INFORMATION ENVIRONMENT

The features of development of social media in the system of modern information and library environment are investigated in the article. The theoretical and practical aspects of activity of libraries in the conditions of prompt development of electronic information technologies, including in a context of development of social media are elucidated. At present the conceptual apparatus of social media in the system of social library communications is analyzed. On the basis of the terminological analysis concepts are considered: social media, technologies 2.0, Library 2.0, social network, Internet service, community.

Keywords: social media, library, internet communications, technology Web 2.0, social networking, internet services.

Валерия Струнгар,

аспирант Национальной библиотеки Украины имени В. И. Вернадского

СОЦИАЛЬНЫЕ МЕДИА В СОВРЕМЕННОЙ ИНФОРМАЦИОННО-БИБЛИОТЕЧНОЙ СРЕДЕ

В статье исследуются особенности развития социальных медиа в системе современной информационно-библиотечной среды. Освещаются теоретические и практические аспекты деятельности библиотек в условиях стремительного развития электронных информационных технологий, в том числе и в контексте развития социальных медиа. Анализируется понятийный аппарат социальных медиа в системе социальных библиотечных коммуникаций современности. На основе терминологического анализа рассмотрены понятия «социальные медиа», «технологии 2.0», «Библиотека 2.0», «социальная сеть», «интернет-сервис», «сообщество».

Ключевые слова: социальные медиа, библиотека, интернет-коммуникации, технологии Web 2.0, социальные сети, интернет-сервисы.